

gospodarske, obrtniške in národne.

Izhajajo vsak petek ter stanejo v tiskarni prejemanje za celo leto 6 kron, za pol leta 3 krone in za četrt leta 1 krono 50 vin., — po pošti prejemanje pa za celo leto 7 kron, za pol leta 3 krone 50 vin., za četrt leta 1 krona 80 vin. — Za prinašanje na dom v Ljubljani se plača na leto 80 vin. Naročnino prejema upravništvo v Blasnikovi tiskarni. — Oglase (inseerate) vzprejemlje upravništvo, in se plača za vsako vrsto za enkrat 16 vin., za dvakrat 24 vin., za trikrat 30 vin. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu „Novic“.

V Ljubljani 26. decembra 1902.

„NOVICE“ zaključujejo z današnjo številko svoj 60. tečaj in s tem tudi svoj zadnji tečaj. Pričujoča številka „Novic“ je zadnja, z njo **ponehajo „Novice“ izhajati.** Politično življenje na Slovenskem so sicer „Novice“ **obudile in dolga leta vodile, a naposled se je to politično življenje razvilo tako, da „Novic“ ni več treba.** Heine pravi o Indijancih: „Kadar mali dorasejo, ubijejo starce“. V gotovem smislu velja to povsodi. Kadar mali dorasejo, se morajo starci umakniti. In tako **se umaknejo letos tudi „Novice“.** Pri tem pa imajo zavest, da jim je **v zgodovini slovenskega naroda zagotovljeno častno mesto.** Spominjajoč se hvaležnega srca ustanovitelja in prvega urednika „Novic“ dr. Janeza Bleiweisa, ki je z „Novicami“ oživil slovenski narod iz spanja, in njegovega naslednika ces. svetnika Ivana Murnika, izrekamo najtoplejšo zahvalo vsem prijateljem in sotrudnikom lista.

Založništvo in uredništvo.

Elektrika v ljubljanski okolici.

Med Loko in Ljubljano se zadnji čas krošnjari z elektriko.

Od različnih strani nam dohajajo vprašanja, ali se bode res napeljala električna razsvetljava, tako da bode plavala Šmarna gora v žareči luči.

Ta novica se nam je koj od kraja zdela malo verojetna in sumljiva, ker vemo, da taka podjetja stanejo milijone in milijone, na drugi strani pa vemo, da takih milijonarjev v ljubljanski okolici ni.

Poizvedeli smo, da so v resnici dobila županstva ljubljanske okolice vabila, naj svoje ceste in pota odstopijo za postavljanje drogov, po katerih bi se razpenjala elektrovodna žica.

Tudi se nam poroča, da krožijo pri posameznih kmetovalcih tiskane pole, na katerih bi vsak podpisal, koliko električnih svetilk si želi.

Po čem bo taka svetilka, pa ni zapisano, ako ravno je to za vsakega podpisalca najbolj imenitna stvar; tudi ni rečeno, katera letna številka se bo takrat pisala, ko bo priromala po tistih žicah električna luč.

Sedaj pa smo poizvedeli, da je tisti podjetnik, ki obeta ljubljanski okolici to električno srečo, gospod Tomaž Pavšlar, lastnik mlina ob Kokri pri Kranju.

Kakor se v obče sodi, pa gospod Pavšlar nima niti znanja, niti denarja, da bi mogel tako napravo zidati in čez hribe in doline napeljati.

Sploh so pa ravno sedaj za električna podjetja tako slabi časi, da še velike in bogate družbe, ustanovljene nalašč za električne priprave, slabo delujejo in se ogibajo novih naprav, ker že stare težko dihajo.